καβατζάρω

καβατζάρω κ. **καβαντζάρω,** ρ. [<ιταλ. cavazare < γενουατ. cavo]. **1.** παρακάμπτω ακρωτήριο ή προεξοχή στεριάς: «μόλις καβατζάρισε το ακρωτήριο, μπήκε στο λιμάνι || μόλις καβατζάρισε τη γωνία του δρόμου, αντίκρισε την πλατεία του χωριού». **2.** ξεπερνώ, υπερπηδώ, παρακάμπτω μια δύσκολη κατάσταση: «μόλις καβατζάρω κι αυτή τη δυσκολία, θα γελάσει και μένα το χείλι μου». **3.** (ειδικά για ηλικία) ξεπερνώ ένα όριο που θεωρείται μεταβατικό: «καβατζάρισε τα εξήντα πέντε και πέρασε στην τρίτη ηλικία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας